מתמרים שבהרים. אע"פ שהם משבעה מינים דדבש היינו דבש תמרים הני

שעורים. כגון מנחת קנאות: מנין. שלא יביא קודם לשתי הלחם: פ"ל חדשה

יבים קורט נעתי התום. על הושם **חדשה**. שתי פעתים דכתיב בהקריבכם מנחה חדשה והקרבתם תנחה חדשה (ויקרא

שלא יביא בכורים קודם לשתי הלחם: ח"ל בכורי קליר חטים. כלומר שתי הלחם יהא קודם לכל קליר חטין אפילו בכורים. ענין

אחר חג שבועות בכורי קליר חטים ד) (בחג

מות מג בעושת בטרני קבית ותיים אי לפוג. שבושת שהוא מיכול בו שמי הלחם) יהא קודם לכל קליר אפילו לבכורים: ח"ל חג הקליר בכורי מששיך. חג שאחה מביא בכורים שתי הלחם יהא קודם לכל אשר

מורע בשדה אפי׳ לחדש של שעורים: מנין.

שתהא קודם לבכורים של חטין שגדלו בגג

שמאא קודט לככול ט פל מפן שבופר היינו ובחורבה דהאי דתנן מן המובחר היינו למלוה: ת"ל בכורי כל אשר בארלכם ה).

אפיי בגג דנאמר כאן בכורי כל אשר בארלכם ו)

ונאמר להלן בכורי קליר חטים מה בכורים האמור להלן שמי הלחם ¹⁾ [קודם לכל] אף

כאן שתי הלחם ח) [קודם] לכל בכורים

שבארנכם: מניו שתהא הודמת לנסכים ופירות

האילן. שלא יביא נסכים מן החדש ובכורים

מפירות תמרים וזיתים קודם לשתי הלחם דנסכים לא משמע ליה מבכורי כל אשר

בארצם דהאי קרא בבכורים כתיב ואין

מביאין נסכים בכורים ואיידי דבעי נסכים

בעי פירות החילן: מה להלן נסכים ופירות החילן. דכתיב ח] מעשיך כל מעשיך (כ)

ועוד דבאותו זמן מאספין יין ופירות האילן: אף כאן. חג הקליר אע"ג דכתיב מורע בשדה נסכים ופירות האילן במשמע

דשתי הלחם קודם להם: קתני מיהא שבגג

ושבחורבה מנין. ומדקתני הכי ש"מ דמביה

בכורים מהן וכ"ש מתמרים שבהרים (ג) ושבעמקים דעדיפי מינייהו דמביאין

מהם בכורים וקשיא לעולא: סיפא. דקתני

שבגג ושבחורבה אתאן למנחות שיהו שתי הלחם קודמין נמי למנחות דחיטים שגדלו בגג ושבחורבה וליכא למימר דמביאין מהן

בכורים ולא קשיא לעולא. ענין אחר סיפא

דקרא אתאן למנחות דהאי בכורי היינו בכורים וכל אשר בארצם היינו מנחות

וגמרינן ג"ש נאמר כאן בכורים ונאמר להלן

וגמריט ג"ש נחמר כחן בכורים ונחמר נהק בכורי קציר חיטים מה להלן שחי הלחם קודם להם אף כאן בהאי קרא דקמיירי במנחות שתי הלחם קודם להם: **היינו דכחיב**

כל טהור בביתך יאכל אותו. דמשמע אפי

נשים ועבדים: כאן בבכורים. כתיב כל טהור בביתך יאכל אותו: כאן במנחות.

כתיב לך יהיו דאין נאכלין אלא לזכרי כהונה והאי סיפא כל אשר בארצם היינו

למנחות: רב אשי אמר כולה למנחות וסיפא דקרא. דכתיב כל טהור בביתך אחאן

בנ): מנין שתהא. שתי הלחם קודם לבכור

עין משפמ גר מצוה

י א מיי' פ"ה מהל' איסורי מזבח הל' י: ב [מיי' פ"ב מהלכות בכורים הלכה ז]:

רבינו גרשום

מתמרים של הרים ופירות מתמרים של הרים ופירות שבעמקים. כחושים הם: קרבן ראשיי משמע נמי אשתי הלחם אע"ג דכתיב בעומר משום דאמרי מה יש ושני לך להביא בכורים מדבש ושני הלחם מהמץ: ואין לי אלא חדשה של חיטים. דומיא דשתי הלחם דשל חיטים: חדשה חדשה. דכתיב והקרבתם מנחה חדשה: מנין לרבות שתהא קודמת לבכורים של חטים ק...... שגדליז בגג ובחורבה : ת״ל שגדלין בגג ובחורבה: ת״ל כל אשר בארצם אפי בגנ: מה להלן באספך את מעשיך משמע הכל. קתני מיהא שבגג ושבחורבה ושבספינה חייבין בבכורים וכ״ש תמיים שבהדים ופירות שבעמקים. וקשיא לעולא: שכיפא דפתי שבגר שבים שבגג דקתני ישבת ושבחורבה למנחות קא מרבי להו ולא לבכורים. והאי דכתים בכורי בכורי והאי דכתים בכורי בכורי מנחות קא מרבי להו שיהו שיהו מנחות קא מרבי להו שה מנחות לזכרי כהונה הוא טהור בביתך יאכל אותו: אחרב משרשיא תרי קראי מכתיב האי (ביכורי) כל אשר ברצים דלי יהיה משמט ברצים כל מתיבי האי (ביכורי) כל אשר ברצים דלי יהיה משמט ברצים בל ברצים בל ברצים בארצם דלך יהיה משמע אמנחות. רב אשי אמר כלה ברייתא במנחות וסיפא דגג בריית במנחת וסיפא דגנ החובה דמרבי מכל אשר בארצי אתאן ללחמי תודה העאכלין לכל טהור בביתך בשהיים (ככחושה תמרים שבהרים (ככחושה במבה) [כבתמה כחושה] במבה) [כבתמה כחושה] א"ר אלעור ר' יותון הזאי א"ר אלעור ר' יותון הזאי בחלמא משום הכי מתריצנא למילתיה שפיר אמר קרא מראשית ולא כל ראשית מראשית הלא כל האשית למעוטי שאין מכיאין חרן משבעת המינין. מארצך ולא שבעמקים שבעמקים שברים: תאמר להלן ארץ חטה ושעורה וגרי והיינו שבת הארץ 5 עקרו מארץ היינו מארצד ממובחר. מגג היינו מארצך ממובחר. מגג שבמערה מביא וקורא דדמי לארץ. שגדילה על גגי בית מביא ואינו קורא. חורבה עבודה. חרושה:

א) נראה דל"ל ובקרא כתיב כל ב) אולי ל"ל אף כאן מארלך ממותר שבארלך.

שימה מקובצת

6) [אם הביא לא קידש. וא״ת] מאי שנא מבית הזבלים ומבית השלחים כר ואם הביא כשר וע״כ איו ואם הביא כשר וע"כ אין מבריגן מבריגן מבריגן ואי מבכורים (ואי מבכורים (ואי מבכורים מבריגן להאן מילתא (נימא) מה התם דאם הביא לא קידש מביא לא קידש מביאין לאו משום דגמרי מביאין לאו משום דגמרי (מבכורים) אלא משום דגמרי ברשינו עינות) ומשרתו ומשרתו ומשרתו ומשרתו השרתו ומשרתו ומשרתו ומשרתו השרתו מביאינו עינות) ומשרתו רבעינן (מנח) [משבח] (נידרא) [נדריכם] אבל בדיעבד נמי אם הביא כשר דדוקא גבי בכורים אם הביא לא [']קידש משום דכתיב מראשית: **כ**) רב אחא בר מראשית: 3ן רב אחא בר
הונא לרבה קרבן: 3) חדשה
של שעורים מנין, גליון על
לשון שני א) של רש״י קשה
תיפוק ליה דבעי ממשקה
ישראל מן המותר לישראל
ולשון אחר ששמע עיקר:
"ולשון אחר ששמע עיקר:
"ולובין אחר שמים עיקר:
"ולובין אחר "ולובינה" ולפירות: לנסכים ס] בביתך יאכלנו ותיבת אותו נמחק: ו] יאכלנו ותיבת אותו נמחק: ז] חזאי בחלמא: ק] דכתיב באספך אח מעשיך: **ע**) בחילמא משום

א) ר"ל לשון שני של רש"י כת"י שפי' דקאי אמנחת העומר ע"ש.

שבח ארץ. אין לפרש ממובחר שבפירות אפילו כולם מבית הבעל דממבחר נדריכם נפקא כדתני' בתוספת' (פ"ט) אלא כמו שפי׳ בקונט׳ שבח חרץ שבעת המינים: ארץ מארץ לא משמע דיה. דלא דמי למאלה דדרשינן לעיל בפרק כל המנחות

באות מלה (דף ס:) דהכא לא מלי למכתב אשר תביא ארלך:

בספינה של עץ כאן בספינה של חרם. פי׳ בקונטרס

ספינה של חרס מביא וקורא והא דלא משני אידי ואידי בספינה של עץ כאן בנקובה כאן בשאינה נקובה ט משום דאין דרך ספינה להיות נקובה שלא יכנסו בה המים והשתא לא הוי דומיא דאינך שינויי דבכולהו מזכיר ברישא ההוא דמביא וקורא וכמו כן פי' בפ"ק דגיטין (דף ז:) גבי עפר חולה לארץ הבא בספינה לארץ חייב במעשר ובשביעית אמר רבי יהודה אימתי בזמן שהספינה גוששת אמר רבי זירא עליך נקוב המונח על גבי יתידות באנו למחלוקת רבי יהודה ורבנן פירש שם בקונטרם דספינה דלעיל של חרם היא ואינה לריכה לינקב אם היתה מונחת בקרקע כדאמר במנחות והקשה ר"ת דבפ"ב דגיטין (דף כא:) אמרי' כתבו על חרס של עליך נקוב משמע דחרם בעי נקיבה ואמרינן בסוף המלניע (שבת דף נה:) ה' מדות בכלי חרם ניקב כשורש קטן טהור מלהכשיר את הזרעים ועוד דסתם עלין של חרס הוא כדמשמע בפרק שמנה שרנים (שם דף קח.) מאן דתלש פיטרא מאונא דחלבא כו׳ ופריך עלה מהתולש מעליך נקוב וסתם חלבה דחרם הוה

רב אדא בר אהבה אי הכי היינו דכתיב בחורבה שאינה עבודה עציץ אעציץ לא קשיא כאן בנקובה כאן בשאינו

נקובה ספינה אספינה לא קשיא כאן בספינה של עץ כאן בספינה של חרם

מחמרים שבהרים. חש"ש שהם משצעה מיים דרגם היינו דגם מתרים הני שבהרים ושבעתקים אינן מן המובחר לפי שהן כחושין: וקאמר להא שמעהא אם הציא לא קדש: קרבן ראשים. ני משתע נמי אשתי הלחם אש"ג דכחיב בככורים כדאמרינן מה יש לך להציא ככורים מן הדגש ושמי הלחם מן החמץ: אין לי אלא חדשה של חיטין. דומיא דשתי הלחם שהן חיטין שאין יכול להציא קודם שמי הלחם: חדשה של מתמרים שבהרים ולא מפירות שבעמקים אמר עולא זו אם הביא לא קידש יתיב רבה וקא אמר לה להא שמעתא איתיביה כן רבי אחא בר אבא לרבה יקרבן ראשית "שתהא ראשית לכל המנחות וכן הוא אומר בהקריבכם מנחה חדשה לה' בשבועותיכם 2 אין לי אלא חדשה של חמים נו חדשה של שעורים מנין תלמוד לומר חדשה חדשה אם אינו ענין לחדשה של חימין תנהו ענין לחדשה של שעורים ומנין שתהא קודמת לביכורים תלמוד לומר יוחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חמים ואין לי אלא בכורי קציר חמים קציר שעורים מנין ת"ל 1חג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה ואין לי אלא שתזרע בעלו מאליהן מנין תלמוד לומר בשדה ואין לי אלא בשדה מנין לרבות שבגג ושבחורבה ושבעציץ ושבספינה ת"ל יבכורי כל אשר בארצם מנין שתהא קודמת לנסכים יו ופירות האילן נאמר כאן בכורי מעשיך ונאמר להלן ⁴באספך את מעשיך מן השדה מה להלן נסכים ופירות אילן אף כאן נסכים ופירות אילן קתני מיהא שבגג שבחורבה שבעציץ ושבםפינה סיפא אתאן למנחות מתקיף לה

יאכל אותו ואי מנחות בביתך יו יאכל אותו ואי מנחות 5כל מענק נקוב וססס סנכס לסלס הוס ועוד משרשיא תרי קראי כתיבי לך יהיה וכתיב כל מהור בביתך יו יאכל אותו הא כיצד כאן בביכורים כאן במנחות רב אשי אמר כוליה במנחות וסיפא דקרא אתאן ללחמי תודה בפלוגתא ר' יוחנן אמר אם הביא לא קדש ריש לקיש אמר אם הביא קדש נעשה ככחוש בקדשים בשלמא ריש לקיש כדאמר מעמא אלא רבי יוחנן מאי מעמא 🌣 אמר רבי אלעזר רבי יוחנן חזאי זו בחלום מילתא מעלייתא אמינא יאמר קרא ימראשית ולא כל ראשית ימארצך ולא כל ארצך וריש לקיש האי (י) ארצך מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדתניא רבן גמליאל בר רבי אומר נאמר כאן ארץ ונאמר להלן ארץ מה להלן שבח ארץ אף כאן שבח ארץ ואידך ארץ מארץ ואידך ארץ מארץ לא משמע ליה תני חדא שבנג ושבחורבה שבעציץ ושבספינה מביא וקורא ותניא אידך מביא ואינו קורא בשלמא ריש לקיש גג אגג לא קשיא הא בגג דמערה הא בגג דבית חורבה אחורבה לא קשיא כאן בחורבה עבודה כאן

תודה דנאכלין לכל טהור קשה שי לעולה: נעשה. הני תמרים שבהרים: ככחום שבקדשים. שהמקדיש בהמה כחושה קדשה ואט"ג דלא הוי מלוה מן המובחר: רכי יוחנן חואי בחילמא. בן למחרלא למילמיה שפיר: מראשים ולא כל ראשים. שהמקדיש בהמה כחושה משבעת המינין: מארלך ולא כל ארלך. למעוטי שלא מן המובחר דשבעה מינין גופייהו כגון מתמתים שבהרים ושבנג ושבמורכה: וריש לקיש. כיון דאת משבעת המינין: מארלך ולא כל ארלך. למעוטי שלא מן המובחר דשבעה מינין גופייהו כגון מתמתים שבהרים ושבנג ושבמורכה: מה ושלן. מספר אם הביא קדש האי מארלך מאי עביד ליה: נאמר כאן ארך. אשר פניאן מראלך הדבים ונאמר להלן נשם מ) ארך חטום ושעורכה: מה להלן. מספר בשבחה של ארץ ישראל דהני פירות הן משובחין משאר פירות: אף כאן. אין מביאין בכורים אלא מן המשובח ולשולם מביאין מתחרים שבהרים ובלבד שיהו מן המשובח (ד): ואידך ארך מרץ מחתרים שבהרים ובענתקים: וריש לקיש האי דרשה דרשי מארלך ולא כל ארלך להוליא תתרים שבהרים ושבעתקים: וריש לקיש האי דרשה דרשי מארלך ולא כל ארלך להוליא תתרים שבהרים ושבעתקים: וריש לקיש האי דרשה דרשי מחלך לא משמע ליה: בשלמא ריש לקיש. דאתר קדשה איכא לתרולי הא דתני מביא וקורא בטורבה עבודה דכיון דעשבדה דערים בה מארלך קריא לה בה מפיל וקורא בטורבה עבודה דכיון דעשבדה דערים בה מארלך קריא לה בה מפיל וקורא משום דשל ארן היא:

רש"י כת"י

שבהרים. מחוקים "ז מפירות שבעמקים. חבואה: להא שמעתם. (אם הכיא לא קידשן: קרבן ראשים עד אינו (אל חדשה) בל מוצר מחוקים מוצר מבול היא אינו ברוציה ברוציה ברוציה בל אל או מוצר שבעמקים. חבואה: להא שמערים (אם הכיא לא קידשן: קרבן השיטין שהרא קודמת לשערים. כגון מנחת קנאות (של יביא קודם) שמי הלחם (ברן שמעתי ולא (נראה בעיני) שהרי העומר קודם לה משערים מודם הבא מו שערים מנון מנחת שבערים מנין שהרא קודמת לשערים של החישון שהרא קודמת לשערים של החישון שהרא קודמת לשערים של החישון שהרא קודמת לשערים מנין מנחת העומר הבא שערים (מנין) שהרא קודמת לשערים של החיש בערים מודם בל שבערים מנין שבה אותר להחיש בערים מנין מנחת העומר בל מבול של החיש בערים מודם שבערים מודם שבעם בל ברוצים של שבערים מנין מנחת החיש בשבערים מודם בל ברוצים לאלים, של שבערים מודם שבערים מודם שבערים מודם שבערים מודם בל ברוצים לאלים בל היפיל מודם בל ברוצים לאלים בל אם בל ברוצים לאלים בל אם בל בל ברוצים לאלים בל אם לאלים בל ברוצים לאלים בל אם בל בל שבי בל ברוצים לאלים בל אתרים לאלים בל ברוצים לאלים בל בל ברוצים לאלים בל בל ברוצים לאלים בל בל ברוצים לאלים בל בל בל שבי בלהם בללא מולים בל בל בל בל שבי הלהם בללא למלים בל בל בל שבי בלהם בללא למלים בל בל בל שבי בלהם בלאל מולים בל בל שבי בלהם בלאל מולים בל בל שבי הלהם בלאל מולים מוצים לאלים בל בל שבי הלאל של בלהלם וצייל בל שבי הלהם לאלים לאלים לאלים לאלים בל בל בל בל בל לבלים לאלים בל הוא לאלים לאלים בל בל בלול בל בל בל בל בל בל לבלים לעם הלאל בל בללים לאלים בלהלים לביות לאלים בל בל בל בללים לאלים בל בל בללים לאלים בל בל בללים לאלים בללים לאלים בל בל בללים בל בל בל בללים בל בל בללים בל בל בללים בל בל בללים בל של בללים בל בל בללים בל בל בללים בל של בלל בלים בל בליים בל היים בל בליים בל בלים בל הלים בללים בל הלים בללים בל הלים בל הלים בללים בל בלים בל הלים בללים בל הלים בללים בל הלים בללים בל הלים בללים בל הלים בל הלים בל הלים בללים בל הלים בללים

נמי כדאמרי' כו'. ל"ק, ד) עיין רש"ק ל"ל מה שאחה מביא כחל. השפטעות שהוא שם ה הלחם יהא כדי. ציק, ס) ציל ב הלחם. ביק, ו) ציל בארכם. ציק, ו) ציל בארכם. ציל, ו) גי צ'יק, ח) גי צ'יק, ע) ציל קשיא. ציין ונדליה אים מחניקים, ס) יקדא כב, ל) בחדבר כה, מ) שמות כב, קודם, ו) קודלי בה הלחם קודם אף כאן שמי הלחם קודם אף כאן שם הלחם השבועות שהוא שתי ע) זבחים נה., פ) דברים ח, ל) לא נמלא זה ברש"י וכן בגיטין ועיין רש״ק,

תורה אור השלם קרבן ראשית תקריבו אֹתם לִייָ וְאֶל הַמֹּוְבַּחַ לֹא יַעֲלוּ לְרֵיחַ נִיחֹתַ:

בְּהַקְרִיבְכֶּם מִנְחָה חֲדֹשָׁה לִייֶ בְּשָׁבֻעֹתִיכֶם מִקְרָא לכם יָבֶּבּ מְלֶאכֶת עֲבֹרָה לֹא תַעֲשׁוּ: מְלָאבָת אֲבֹרָה לֹא

במדכר מז כו 1. התג שָׁבְעת תַּעֲשָׁה לְּךְּ בְּבּוּרִי קְצִיר חִטִּים וְחָג הָאָסיף תְּקוּפַת הַשְׁבָּה שמות לד כב שנות לד כב מַעֲשֶׂיךְ אֲשָׁר תַּוְרַע בְּבּשִׁרָה מַעֲשֶׂיךְ אֲשָׁר תִוֹרַע בְּבּשַׁרָה

וחג האסף בצאת השנה בְּאָסְפְּךְ אֶת מַעֲשֶּׁיךְ הַשָּׁדֵה: שמות כג ַּוּשְּׁנֶיְה: 5. בּפּוּרֵי כָּל אֲשֶׁר בְּאַרְצְם אֲשֶׁר יָבִיאוּ לַיִּיְ לֹךְ יִהְיֶה כָּל טָהוֹר בְּבַיתְךְ יֹאבֵלֶנוּ:

יוחו הביותי אבלפה במדבר יח יג ז וְלְקַחֶתְ מַרְאשִׁית בְּל בְּּרִי הָאֲדְיְהָה אֲשֶׁר יִי אֱשֹׁרִיי נְתָל מַבְיִץ הָאַשְׁר יִי אֱשֹׁרִיי נַתְל ביווער ביוער ביולבת אול ב־- דו יַּיּשָׁי .. בֵּיִגריין נוּגן קַרְּ וְשַׁמְתְּ בַּשָּנֶא וּהָלְכְּתְּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךְ לְשַׁבֵּן שְׁמוֹ שְׁם:

הגהות הב"ח

 (6) גמ' וריט לקיט האי מארצך: (3) רש"י ד"ה מה להלן וכוי כל מעשיך במשמע ועוד: (ג) ר"ח קתני וכוי שנהליט שבעמקים: (ד) ד"ה אף כאן וכו׳ המשובח מא"י הס"ד: (ד"ה ואירך וכו׳ לבי יומגן ומשני אמר לך:

מוסף רש"י

מתמרים שבהרים. דאינן משונחין אלא דקלים של עמקים (פטחים נג.). ולא מפירות. מנואת דגן שבעמקים. שהמים לנים שם ותבוחתן כמושה ומרקבת (שם). רבי יוחנן חזאי בחלמא. הלילה נראה לי ר"י בחלום, והואיל ונראה לי יודע אני בי שאומר היום